چهره

طراح نشان تئاتر شهر طراح پوستر اکبر زنجانپور شد

ابراهیم حقیقی از هنرمندان پیشکسوت و شناخته شده عرصه طراحی و گرافیک، طراحی پوستر تازه‌ترین نمایش اکبر زنجانپور را به عهده گرفت.به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، ابراهیم حقیقی از هنرمندان پیشکسوت و شناخته شده عرصه طراحی و گرافیک که نشان (لوگو) مجموعه تئاتر شهر یکی از آثار ماندگارش محسوب می شود، به عنوان طراح پوستر نمایش «جزیره»، تازه ترین اثر اکبر زنجانپور معرفی شد.

ابراهیم حقیقی از جمله هنرمندان و مدرسان شاخص عرصه طراحی و گرافیک است که از او به عنوان یکی از طراحان نوگرای عرصه گرافیک نام می برند. هنرمندی که دهه های گذشته آثار متعددی را در عرصه های مختلف تئاتر، سینما، هنرهای تجسمی و نشر و کتاب خلق کرده که هریک از ویژگی های بارز، ممتاز و ماندگاری برخوردارند.نمایش «جزیره» به نویسندگی آئول فوگارد، ترجمه محمد حفاظتی و کارگردانی اکبر زنجانپور طی روزهای آینده با بازی اکبر زنجانپور و سعید داح در تالار چهارسو مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت.زنجان‌پور پیش‌تر نمایش‌های چون «ایوانف» و «سیر طولانی روز در شب» را در تالار چهارسوی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه برده و با بازی در نمایش «شب هزار و یکم» به نویسندگی و کارگردانی بهرام بیضایی به عنوان بازیگر در این تالار روی صحنه رفته است.

یارمهربان

«آن‌ها که نمی‌شناختیم»

مجموعه داستان «آن‌ها که نمی‌شناختیم» نوشته زهره مسکنی که درباره حقیقت‌های چندگانه و فاصله میان روایت‌ها است، منتشر شد. این مجموعه داستان که شامل ۱۲ داستان کوتاه برای مخاطبان بزرگسال است، در ۱۳۲ صفحه با قیمت ۴۰۰ هزار تومان در نشر پلات منتشر شد.

«آدم‌های ناخوانا»، «آسمان در قاب»، «برف و حرف»، «به رنگ زمرد»، «زنی که ماهی شد»، «زیر نگاه دیوار»، «سال‌ها و پنجره‌ها»، «سایه‌ای که به دنیا نیامد»، «شرح مختصر یک وحشت»، «میان جیغ و سکوت»، «نامه‌ای به آب» و «نتخعا و گرمه‌ها» عنوان ۱۲ داستان این مجموعه هستند.در معرفی این کتاب آمده است: داستان‌ها با تمرکز بر نقش زاویه دید در شکل‌گیری روایت، به نسبت میان واقعیت، حافظه و برداشت‌های فردی می‌پردازد.نویسنده در این مجموعه، ساختاری دوگانه را برای روایت داستان‌ها برگزیده است؛ به این معنا که هر ماجرا از منظر دو راوی یا دو شخصیت بازگو می‌شود. در این بافت‌بازی، روایت دوم صرفاً تکرار رویدادهای روایت اول نیست، بلکه جزئیات و لایه‌هایی از ماجرا را پیش روی خواننده می‌گذارد که در نگاه نخست پنهان مانده‌اند.

تغییر زاویه دید در داستان‌های «آن‌ها که نمی‌شناختیم»، علاوه بر تغییر تصویر مخاطب از رخدادها، به بازخوانی شخصیت‌ها نیز منجر می‌شود. خاطره‌ها، ترس‌ها، سوءتفاهم‌ها، خواسته‌ها و سکوت‌های شخصیت‌ها در هر روایت جایگاه متفاوتی پیدا می‌کنند و خواننده با نسخه‌ای تازه از جهانی روبه‌رو می‌شود که پیش‌تر تصور می‌کرد آن را می‌شناسد. نویسنده بر این ایده تکیه دارد که هیچ روایت واحدی نمی‌تواند همه حقیقت یک اتفاق را دربرگیرد؛ چرا که هر ماجرا با توجه به تجربه و موقعیت آدم‌هایی که آن را زیسته‌اند، به شکلی متفاوت بازسازی می‌شود.

در طبیعت چه خبر است؟

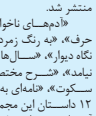

مجموعه‌کتاب «بالا و پایین» که با هدف آشنایی کودکان و افزایش دانش عمومی آن‌ها در حوزه محیط زیست منتشر شده است، به آن‌ها کمک می‌کند سفری کوتاه و ماجراجویانه در طبیعت داشته باشند.

سفر به دور دنیا و دیدن جاهای مختلف احتمالا آرزوی همه ماست؛ دوست داریم بگردیم و چیزهای جدید ببینیم. البته اگر از ما به احتمال زیاد نمی‌توانیم پاسخ درستی بدهیم چون اطلاعات زیادی نداریم. پس اگر می‌خواهید جهان‌گردی کنید، از منطقه خودتان شروع کنید؛ شروع کنید به دیدن دقیق و موشکافانه اطراف‌تان، از آب‌وهوا گرفته تا حیوانات و گیاهان و فرهنگ‌های این مطلب یک مجموعه‌کتاب را می‌خواهیم به شما و فرزندتان معرفی کنیم.

مجموعه «بالا و پایین» اثری از انتشارات مهرسا است که در قالب خاطراتی داستانی از سفرهای یک کودک، ما را با آنچه که در طبیعت وجود دارد آشنا می‌کند.این مجموعه دارای پنج کتاب است که عناوین آن‌ها عبارت‌اند از: «بالا روی درختان، پایین توی جنگل»، «بالا روی برف، پایین توی برف»، «بالا روی آب، پایین توی آب»، «بالا روی خاک، پایین توی خاک» و «بالا توی صحرا، پایین توی دژه»این آثار به نویسندگی کیت مسنر، تصویرگری کریستوفر سیلاس نیل و ترجمه سارا سلیمی در بازار نشر کشور عرضه شده‌اند. همان‌طور که از عناوین جلدها مشخص است، هر کدام به بخشی از محیط زیست می‌پردازند و جزئیات آن را به کودک نشان می‌دهند.

انتشارات مهرسا، کتاب «بالا توی صحرا، پایین توی دژه» از مجموعه «بالا و پایین» به نویسندگی کیت مسنر، تصویرگری کریستوفر سیلاس نیل و ترجمه سارا سلیمی در ۴۸ صفحه مصور رنگی و بهای ۱۸۰ هزار تومان برای کودکان بالای پنج سال منتشر کرده است.

فیلم جدید «بیگانه» در راه سینما

ریدلی اسکات، کارگردان کهنه‌کار ۸۸ ساله، در تازه‌ترین مصاحبه خود تأیید کرد قصد دارد سومین فیلم پیش‌درآمد از سری فیلم‌های «بیگانه» را با محوریت شخصیت دیوید (با بازی مایکل فاسبندر) جلوی دوربین ببرد.

به نظر نمی‌رسد ریدلی اسکات قصد بازنشستگی داشته باشد. این کارگردان ۸۸ ساله نه تنها فیلم «ستاره‌های سگی» با بازی جیکوب البوردی را جمعه پیش، روی پرده برد، بلکه برنامه دارد فیلم جدید «جزیره گنج» با بازی هیو جکمن را مقابل دوربین ببرد و پس از آن، در حال برنامه‌ریزی برای ساخت سومین فیلم پیش‌درآمد از مجموعه «بیگانه» است.

این کارگردان در مصاحبه‌ای با روزنامه لس‌آنجلس تایمز در این مطلب را اعلام کرد، قسمت بعدی این سری فیلم قدیمی، درباره شخصیت «دیوید» (با بازی مایکل فاسبندر) از فیلم «بیگانه: پیمان» خواهد بود؛ شخصیتی که به گفته کارگردان، دنیای جدید شجاعانه‌ای برای خودش می‌سازد.

شخصیت دیوید، یک اندروید هوش مصنوعی از کار افتاده است که عضو تیم نگهداری سفینه «پرومتئوس» بود. اسکات در این مصاحبه گفت: «هوش‌های مصنوعی ممکن است از مسیر خارج شوند و اگر چنین شود، مانند یک بمب خواهند بود.»

اگرچه اسکات مدت‌هاست که فیلم‌هایی درباره پیامدهای هوش مصنوعی و ربات‌ها می‌سازد، اما او گفت که تاکنون نیازی به استفاده از هوش مصنوعی در ساخت فیلم‌هایش ندیده است. او به لس‌آنجلس تایمز گفت: «من می‌توانم بدون هیچ مشکلی در خلق تصاویر با هوش مصنوعی رقابت کنم، اما این اتفاق به‌ناچار خواهد افتاد.»

راز استقبال از کنسرت علیرضا قربانی در شیراز

ایرنا: آمفی‌تئاتر روباز سعدی شیراز در هشت شب گذشته، محلی برای ثبت نقطه عطفی ماندگار در تاریخ اجراهای موسیقایی کشور بود؛ جایی که علیرضا قربانی برای ۴۸ هزار نفر خواننده و ۶۰ هزار نفر دیگر نیز در انتظار حضور در این همخوانی‌ها باشکوه هستند.

پس از هشت ماه توقف کنسرت‌های موسیقی در فارس و بیشتر نقاط کشور، روزهای پایانی مرداد بود که علیرضا قربانی اعلام کرد نخستین کنسرت خود پس از ۲ ماه وقفه را در شیراز برگزار خواهد کرد؛ بی وقفه، حس و حال خوش همخوانی‌های تماشایی تهرانی‌ها، یزدی‌ها، اهوازی‌ها و بوشهری‌ها به ذهن‌ها دوید و چشم‌ها به سکوهای فروش بلیت دوخته شد.

شامگاه سه‌شنبه، بلیت فروشی برای اجرای علیرضا قربانی در ۳۰ و ۳۱ مرداد و یکم شهریور آغاز و در زمانی کوتاه، به‌طور کامل فروخته شد، به سرعت، نخستین تمدید برای روزهای دوم و سوم مرداد نیز اعلام شد تا شیراز ۲ شب دیگر نیز میزبان تور کنسرت «ایرانم» باشد.

هر شب، ساعت ۹ تا ۱۱، آمفی تئاتر روباز سعدی در محوطه نمایشگاه بین‌المللی شیراز میزبان یک سانس کنسرت علیرضا قربانی است و به گفته معاون هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس، در هر نوبت اجرا، ۶ هزار بلیت به سرعت فروخته شده است.

سولماز دهقان گفت: شرکت برگزار کننده، فضای برگزاری کنسرت با ۶ هزار مخاطب را آماده کرد و همین استقبال چشمگیر مردم بود که سبب تمدید چندباره پر مخاطب‌ترین کنسرت کشور شد.

***آغاز دوباره علیرضا قربانی در تابستان شیراز**

جمعه شب، نخستین اجرا درمیان شور و شوق مردم شیراز آغاز شد و به سرعت تصاویر تماشایی از همخوانی ۶ هزارنفری با علیرضا قربانی، فضای مجازی شیراز و کشور را پر کرد.

قربانی در این دور از اجراهای خود ترکیبی از آواز و تصنیف و ترانه را ارائه و قشر وسیعی از طرفدارانش را خشنود کرد؛ او با «عروج» آغاز کرد؛ با قطعه‌های پل، گیسوی باران، خیال خوش، مرا ببخش، چشمهایش، بی‌گناه، مست عشق، پرواز قوها و عاشقانه نیست ادامه داد و روزگار غریب پایان بخش این کنسرت خاطره‌انگیز و خاطره ساز بود.

***همخوانی با شکوه ۶ هزار شیرازی در طلیعه مجدد کنسرت‌ها**

بیت‌الغزل کنسرت‌های علیرضا قربانی در شیراز، اوج صدای مردمی بود که انگار «رها شده از قفسی» با خواننده محبوبشان همخوانی می‌کردند و فرازی بیشتر را به لحظه‌های اوج هر قطعه هدیه می‌کردند.

۶ هزار شیرازی همچون گوه کر که پیش از این، هرگز برای هماهنگی و تمرین گردهم نیامده بودند، با علیرضا قربانی اوج «بی‌گناه» را خواندند؛ «آمدمم تو به داد دلم برسی، تو سکوت مرا بشنو که صدای غمم نرسد به کسی، چو پرنده زخمی بی‌پر و بال رها شده از قفسی».

هنگامی که علیرضا قربانی در «عاشقانه نیست» به این بیت را خواند که «با من بخوان تا این ترانه را با تو سفر کنم»، انگار فراخوانی به مخاطبان بود چرا که آنها با شور و شوقی افزون‌تر همخوانی با او را ادامه دادند.

آنها سراسر قطعه «پرواز قو» را با قربانی خواندند، گاه زمزمه بود، گاه صدایی رها شده و حتی در جایی به فریاد نزدیک می‌شد؛ قربانی که در بخش‌هایی از این کنسرت مردم را خطاب قرار می‌داد و نکاتی را گوشزد می‌کرد، در پایان پرواز قو گفت: «شاید خنده‌مامونو از سر گرفتیم».

اما اوج همراهی مخاطبان شیرازی با خواننده محبوبشان، همخوانی به یادماندنی «روزگار غریب» بود؛ جایی که گروه کر پارسه شیراز نیز بر روی صحنه رفت و مردم طنین صدایشان را به رخ همه ناملایمات و حال و هوای این روزها کشیدند. قربانی از همه خواست تا این را با همه توان بخوانند و آنها ایستاده خواندند: «نمانده در دلم دگر توان دوری، چه سود از این سکوت و آه از این صبوری، تو ای طلوع آرزوی خفته بر باد، بخوان مرا تو ای امید رفته از یاد».

این کنسرت با تشکر قربانی از مردم برای استقبال و همراهی خوبشان و اجرای قطعه ماندگار «ای ایران» به پایان رسید.

***تمدید چهارباره کنسرت علیرضا قربانی در شیراز**

شاید هنگامی که تصاویر کنسرت فضای باز علیرضا قربانی، به سرعت، فضای مجازی فارس را پر کرد، بسیاری از طرفدارانی که فرصت خرید بلیت را پیدا نکرده بودند، خواهان تمدیدی دوباره بودند و شاید هم فروش سریع همه بلیت‌ها، برگزار کنندگان را قانع کرد تا یکبار دیگر نیز آن را تمدید کنند و در سومین نوبت، از سه‌شنبه، بلیت فروشی برای ششم تا هشتم شهریورماه انجام شد.

در حالی که قرار بود شب گذشته شب پایانی کنسرت قربانی در شیراز باشد، باردیگر و برای چهارمین نوبت، این اجراها تا یکشنبه تمدید و بلیت فروشی شد.

شنیده‌ها از ادارهکل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس، حاکی از آن است که این اجراها تا ۱۰ شب دیگر نیز ادامه خواهد داشت.

***جامعه‌شناسی هنر و کنسرت‌های ۶ هزار نفری علیرضا قربانی در شیراز**

در نهایت، علیرضا قربانی هشت شب متوالی در شیراز به روی صحنه رفت و در مجموع ۴۸ هزار نفر مخاطب این اجراهای ماندگار و خاطره‌انگیز شدند.

همواره کلاه‌هایی از پهای بلیت کنسرت‌های موسیقی و اینکه بسیاری مردم مشتاق، توان خرید آن را ندارند، مطرح بوده است، از سوی دیگر برشمار فضای اجتماعی این روزهای کشور خاص و متفاوت از هر برهه تاریخی است.

در این شرایط، فروش ۴۸ هزار نفری کنسرت علیرضا قربانی، آن همه به سرعت و با تمدید چهار باره که ناشی از وجود تقاضا بود نگاهها را معطوف جامعه‌شناسی هنر کرده تا توضیح دهد که چرا و چگونه؟

در این خصوص با احسان حمیدی‌زاده عضو هیات علمی بخش جامعه‌شناسی دانشگاه شیراز گفت‌وگو کردیم تا به تحلیل شکل گیری این رویداد هنری و عوامل موفقیت آن بپردازد.

او این تحلیل را از بستر اجتماعی آغاز کرد که این اجراهای موسیقی در آن رخ داده است؛ حمیدی‌زاده گفت: تبیین بستر به فهم بهتر قضیه کمک می‌کند.

این جامعه شناس گفت: مردم ایران از سال گذشته، پس از جنگ ۱۲ روزه و سپس حوادث دی ماه و در نهایت جنگی که از نهم اسفند آغاز شد، شرایط بحرانی و پیچیده‌ای را تجربه کرده‌اند؛ مردم عادی تحت فشار شدید قرار گرفته و روتین زندگی آنها در این دوران کاملا به هم ریخته است.

حمیدی‌زاده ادامه داد: بسیاری از افراد جامعه در یک شرایط تعلیق به سر می‌برند و به لحاظ اجتماعی با نوعی فشار شدید مواجه هستیم که پدیده عجیبی است؛ کشور در شرایط عادی خود قرار ندارد و شرایط را در یک بستر بحران‌زا ترسیم می‌کنیم.

او اضافه کرد: از سوی دیگر، پس از یک گذار نسبتا طولانی از توقف برنامه‌های فرهنگی بخصوص موسیقی، اکنون تا حدودی فضا و زمینه برای برگزاری کنسرت‌ها فراهم شده و در این شرایط، استقبال از کنسرت‌ها امری طبیعی است.

استاد جامعه شناس دانشگاه شیراز گفت: علیرضا قربانی معیارهای خوانندگی که می‌تواند در اجراهای زنده عملکردی باکیفیت داشته باشد را دارد و به خوبی مورد استقبال قرار می‌گیرد اما من معتقد هستم که در ای شرایط و بستر اجتماعی اگر چنین پلتفرمی برای بسیاری دیگر از خوانندهها نیز فراهم شود، شاهد همین استقبال خواهیم بود.

به عقیده حمیدی‌زاده، بخشی از این استقبال به خاطر فضای جامعه و احساس نیاز مردم است؛ آنها با حضور در این کنسرت‌ها، احساس می‌کنند که راهی برای بازگشت به روتین زندگی است.

او با اشاره به ناملایمات و شرایطی که مردم در حال تجربه آن هستند، ادامه داد: شرکت در کنسرت به این شکل، به آنها در تخلیه روانی کمک می‌کند.

حمیدی‌زاده اضافه کرد: باید در اینجا به تجربه موسیقی زنده، تاثیر اتمسفری که مخاطب در آن قرار می‌گیرد و امکان هم‌خوانی و همراهی با جمع نیز اشاره کرد؛ تجربه‌ای که پس از گذران چنین بحران‌هایی، حتی می‌تواند درباره کنسرت خواننده‌ای نه به سطح علیرضا قربانی نیز رخ دهد و مورد استقبال قرار گیرد.

او گفت: بنابراین، آنچه می‌توانیم به وضوح درباره استقبال از این کنسرت بگوییم، شرایط اجتماعی و وضعیت بحران‌زایی است که مردم ایران در یکسال گذاشته پشت سر گذاشته‌اند.

عضو هیات علمی دانشگاه شیراز اظهار کرد: هیچ چیز بالاتر از این حس تعلیق نیست و برگزاری کنسرت در واقع به مردم این پیامی را می‌دهد که احتمال برگشتن به یک زندگی روتین در حال فراهم شدن است و این، می‌تواند یکی از دلایل استقبال از کنسرت علیرضا قربانی باشد.

***علیرضا قربانی، یکه‌تاز صحنه‌های موسیقی سنتی و پاپ سنتی**

حمیدی‌زاده با اشاره به کیفیت صدا و اجرای زنده علیرضا قربانی، گفت: قربانی، یک ستاره است و آثار او نیز به خوبی مورد توجه و استقبال گسترده مردم قرار گرفته است.

او ادامه داد: او در زمان حاضر تنها یا یکی از محدود خواننده‌هایی است که در ژانر سنتی و تلفیقی پاپ سنتی به تولید اثر می‌پردازد و در کشور اندک هنرمندانی داریم که بتوانند با چنین کیفیتی بر روی صحنه آواز بخوانند، اگر هم داریم، فرصت ابراز بسیار نکردهاند یا همچون همایون شجریان، شرایط اجرا در داخل کشور را نداشته است.

حمیدی‌زاده اضافه کرد: جنبه غم انگیز تصنیف و ترانه‌های قربانی غالب است و مردم به خوبی از کیفیت این آثار استقبال کردهاند؛ هر چند در زمان حاضر، طرفداران این ژانر گزینه دیگری نیز ندارند و این موضوع نیز در موفقیت اجراهای او موثر بوده است.

این جامعه‌شناس با تاکید بر اهمیت مساله لجستیک، گفت: در رویکردهای کارکردگرایانه جامعه شناسی هنر، نقش ناشر یا توزیع کنندگان یک اثر هنری اهمیت بالایی دارد و اینجا نیز نقش این عامل بسیار موثر، مشهود و چشمگیر است.

حمیدی‌زاده یادآور شد: برگزار کنندگان کنسرت‌های علیرضا قربانی، هوشمندانه پلتفرمی را برای او طراحی کردند و نخستین اجرای چندهزارنفری، از تخت جمشید آغاز شد و آن پس نیز با موفقیت ادامه یافت.

او افزود: برگزار کنندگان، با طراحی پلتفرمی خاص، فضایی را برای کنسرت چندین هزار نفری مهیا کردند در حالی که در کیفیت صدابرداری مشکلی پیش نیاید؛ آنها برای بازاریابی برنامه ریزی خوبی داشتند و سرمایه‌گذار نیز از بازگشت سرمایه خود، اطمینان داشت.

***پیامدهای تداوم رویدادهای هنری؛ از بروز استعدادهای تازه تا تخلیه تنش‌های اجتماعی**

عضو هیات علمی بخش جامعه شناسی دانشگاه شیراز با اشاره به پیامدهای مثبت برگزاری مداوم رویدادهای هنری، گفت: اجرای چنین برنامه‌هایی در سراسر دنیا امری روتین و عادی است و به بهانه‌های مختلف، هر هفته فستیوال‌های هنری در جریان است.

حمیدی‌زاده افزود: در دنیا، رویدادهای هنری حتی در سطح محلی برگزار می‌شود و بستری برای ظهور هنرمندان جوان فراهم می‌کند تا توانمندی خود را بروز دهند.

او ادامه داد: از سوی دیگر، چنین رویدادهایی که می‌توان فهرست بلندبالایی از آن ارائه کرد، فضایی برای کاهش تنش‌ها و تخلیه روانیه ایجاد واحساس همبستگی را تو جامعه بیشتر می‌کند.

***یک پیشنهاد برای برپایی رویدادهای هنری**

این جامعه شناس تاکید کرد: رویدادهای هنری بویژه کنسرت‌های موسیقی باید به طور مداوم و نه هر از چندگاهی برگزار شود، چرا که آثار مثبت آن به وضوح قابل تشخیص است.

حمیدی‌زاده یادآور شد: اگر چه تا اینجا ۴۸ هزار نفر توانسته‌اند بلیت کنسرت علیرضا قربانی را تهیه کنند، اما فراموش نکنیم که بسیاری از مردم نیز این توان مالی را نداشته و فرصت استفاده از آن را از دست دادهاند. او گفت: باید زمینه برگزاری کنسرت در سطح محلی و برای گروه‌های کمتر شناخته شده نیز فراهم شود تا بتوانند خود را بروز دهند و بی تردید با وجود پیشینه فرهنگی و هنری کشور و فارس، چنین برنامه هایی مورد استقبال مردم نیز قرار خواهد گرفت و شرایط را برای آنها قابل تحمل می‌کند.

ژاله صامتی فقط به بازیگری اکتفا نمی‌کند

ژاله صامتی جزو آن دسته از بازیگرانی است که بعد از سال‌ها تجربه‌اندوزی در بازیگری، حالا بر کارگردانی هم تمرکز دارد. او این روزها مشغول اجرای تازه‌ترین نمایش خود است؛ نمایشی با نام «سنترال پارک غربی» که صامتی آن را با همراهی همسر و دخترانش آماده اجرا کرده است.

به انگیزه اجرای این نمایش نگاهی گذرا داریم بر حضور ژاله صامتی در حوزه تئاتر.

صامتی که دانش‌آموخته تئاتر از دانشکده هنرهای زیباست، جزو بازیگرانی است که از سال‌های آغازین جوانی به سرعت به آثار تصویری راه پیدا کرد. او خیلی زود شناخته شد و با بسیاری از کارگردانان شناخته‌شده همکاری کرد. اوایل دهه ۸۰ صامتی در تئاتر نیز حضور داشت و نمونه آن بازی در نمایش «دوست دارم با صدای آهسته» نوشته چیستا یثربی است که با کارگردانی زهرا صبری در مجموعه تئاترشهر روی صحنه رفت. صامتی در این نمایش با همسرش ایرج سنجری، سیما تیرانداز، مجید جوزانی و ... همبازی بود.

با وجود موفقیت این نمایش و با در نظر گرفتن اینکه در آن مقطع، تئاتر ایران، دوران رشد و شکوفایی خود را در سال‌های بعد از انقلاب طی می‌کرد، صامتی کمتر فرصتی برای حضور روی صحنه می‌یافت. با این حال اوایل دهه ۹۰ شروع حضور دوباره او بر صحنه تئاتر بود.

صامتی سال ۹۲ بار دیگر با زهرا صبری همکاری کرد که نتیجه آن اجرای نمایش «بهجت» نوشته محمد چرم‌شیر و کار صبری در فرهنگسرای نیاوران بود و همین اجرا، سرآغاز حضور دوباره او به تئاتر شد. اجرای این نمایش اما داستان جالبی دارد. بیماری فردی که هر دو کلیه خود را از دست داده بود و نیاز به پیوند کلیه داشت، این بار صامتی را به صحنه کشاند. او درباره این بیمار یا زهرا صبری صحبت کرد و آنان تصمیم گرفتند نمایشی را به صورت همت عالی اجرا کنند و فروش گیشه آن را به این فرد بیمار اختصاص بدهند. تصمیم اولیه آنان اجرای دوباره نمایش «دوست دارم با صدای آهسته» بود اما از آنجاکه با نویسنده کار به توافق نرسیدند، نمایشنامه «بهجت» را جایگزین کردند.

حضور بعدی صامتی در تئاتر به فاصله یک سال بعد با نمایش «ترانه‌های محلی» به نویسندگی و کارگردانی محمد رحمانیان در تالار اصلی مجموعه تئاترشهر رقم خورد؛ نمایشی بر بازیگر که در آن شماری از بازیگران مطرح تئاتر روی صحنه رفتند.

اجرای نمایش «برف سرخ» فرصت دیگری بود برای صامتی و همسرش تا حضوری تازه در تئاتر داشته باشند. صامتی حتی کارگردانی این نمایش را بر عهده گرفت و آن را در سال ۹۳ در سالن استاد مشایخی روی صحنه برد. این نمایش با بازی خود او و همسرش، ایرج سنجری روی صحنه رفت.

سال ۹۳ سال حضور پررنگ صامتی بر صحنه تئاتر بود و او در این سال با بازی در نمایش «پیروزی برای دیکتاتور» به کارگردانی علی احمدی در تماشاخانه ایرانشهر نیز روی صحنه رفت. او یکسال بعد نمایش «یادم ترا فراموش» را در همین تماشاخانه اجرا کرد. نمایشی که سنجری، تهیه‌کنندگی آن را بر عهده داشت و صامتی و سنجری در کنار پژمان جمشیدی و فاطمه گودرزی در این اثر نمایشی روی صحنه رفتند. «عاشقانه‌های خیابان» به کارگردانی شهرام گیل‌آبادی دیگر اثری بود که سال ۹۸ با بازی صامتی روی صحنه رفت. این نمایش در تماشاخانه ایرانشهر اجرا شد و سه سال بعد، سال ۱۴۰۱ در تئاتر شهرزاد هم دوباره روی صحنه رفت.

«محبوبه‌ها» دیگر نمایشی است که صامتی سال ۱۴۰۳ آن را در مقام کارگردان روی صحنه آورد. نمایشی نوشته نوشین تبریزی که صامتی علاوه بر کارگردانی، خود نیز در آن بازی کرد و تهیه‌کنندگی آن را نیز بر عهده گرفت. این نمایش با حضور تعدادی از بازیگران زن در عمارت نمایشی هما روی صحنه رفت.

سال ۱۴۰۴ برای صامتی با اجرای نمایش «هاهی رها» همراه شد؛ نمایشی که او به همراه دخترش، نیاز سنجری در آن بازی کرد و آن را در عمارت هما روی صحنه برد و تهیه‌کنندگی آن را نیز انجام داد.صامتی امسال بار دیگر همین نمایش را در سالن استاد عباس جوانمرد خانه تئاتر اجرا کرد. با اجرای این نمایش این سالن رسما به عنوان سالن اجرای تئاتر بازگشایی شد.

اما امسال، این تنها حضور صامتی در تئاتر نیست؛ او این روزها مشغول اجرای نمایش «سنترال پارک غربی» در تماشاخانه ایرانشهر است. صامتی پیش از این در دو مقطع، این نمایشنامه را که نوشته وودی آلن است، در قالب نمایشنامه‌خوانی اجرا کرده بود و حالا آن را روی صحنه برده است. با اجرای این نمایش او بار دیگر با اعضای خانواده خود همکاری دارد. این نمایش با بازی او، ایرج سنجری، نیاز سنجری در کنار لیلا بلوکات و نادر فلاح روی صحنه می‌رود. صامتی علاوه بر بازیگری و کارگردانی، تهیه‌کنندگی این نمایش را هم بر عهده دارد و ایرج سنجری هم متن نمایشنامه را به فارسی برگردانده است؛ همچنین یاس سنجری، دیگر دختر این زوج هنری، به عنوان دستیار کارگردان و برنامه‌ریز با اجرای این اثر نمایشی همکاری دارد.

نمایش «سنترال پارک غربی» هر شب ساعت ۲۱:۱۵ و به مدت ۱۰۰ دقیقه در سالن دکتر فرهاد ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود. هرچند این نمایش به عنوان اثری کمدی اجرا می‌شود و در کارنامه هنری صامتی شمار زیادی آثار کمدی دیده می‌شود، ولی او بازیگری است که توانمندی خود را در آثار غیرکمدی نیز به اثبات رسانده است.

کلاکت

عنوان رسمی فیلم «کلیف بوث» اعلام شد

دیوید فینچر کارگردانی این دنباله فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» را بر عهده دارد که بر اساس فیلمنامه کوئنتین تارانتینو ساخته می‌شود.این تنفلیکس اعلام کرد فیلم دنباله «روزی روزگاری در هالیوود» به کارگردانی دیوید فینچر، رسما «ماجراجویی‌های بیشتر و بدفرجام کلیف بوث» (The Further Mis-Adventures of Cliff Booth) نام دارد.این فیلم از ۲۵ نوامبر (۵ آذر) به مدت دو هفته به صورت اکران آیمکس در سراسر جهان روی پرده می‌رود و از ۲۳ دسامبر (۲ دی) سامانه نمایش آنلاین تنفلیکس در دسترس خواهد بود.کوئنتین تارانتینو فیلمنامه این فیلم جدید را نوشته است و بازیگرانی چون الیزابت دیبکی، اسکات کان، کارلا گوجینو، یحیی عبدالمتین، پیتر ولر، مت گروو، جی‌بی تادنا، کوری فوگلمایس و کارن کاراگلیان در آن ایفای نقش می‌کنند.برد پیت بار دیگر در نقش بدلکار کلیف بوث از فیلم موفق سونی در سال ۲۰۱۹ ظاهر می‌شود؛ فیلمی که تارانتینو نویسنده و کارگردان آن بود و لئوناردو دیکاپریو در کنار او نقش ریک دالتون را ایفا کرد.

داستان «ماجراجویی‌های بیشتر و بدفرجام کلیف بوث» در سال ۱۹۷۷ و هشت سال پس از وقایع فیلم اول رخ می‌دهد و درباره مواجهه کلیف بوث با هالیوودی بسیار متفاوت از گذشته متمرکز است.تارانتینو پیش از این توضیح داده است که چرا کارگردانی این فیلم دنباله‌دار را نپذیرفته است؛ او نمی‌خواست آخرین اثر کارگردانی اش که قصد دارد آن را بسازد یک دنباله باشد. فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» موفقیتی بزرگ بود و ۳۷۷ میلیون دلار در گیشه جهانی فروخت و از ۱۰ نامزدی اسکار، دو جایزه اسکار از جمله اولین جایزه بازیگری برد پیت را به دست آورد.

پرده نقره ای

«عصر حجری‌ها» دوباره به سینما می‌آید

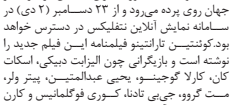

فیلم سینمایی «فلینت‌استون‌ها» (عصر حجری‌ها) توسط کمپانی برادران وارنر و با تهیه‌کنندگی رایان گاسلینگ در دست ساخت است.برادران وارنر درحال تولید فیلمی لایو - اکشن «فلینت‌استون‌ها» (که در ایران بانام «عصر حجری‌ها» شناخته می‌شود) است. قرار است رایان گاسلینگ و جسی هندرسون آن را برای کمپانی‌خودشان یعنی «اوپن اینوایت» تهیه کنند. این پروژه هنوز در مراحل اولیه توسعه قرار دارد و هم‌اکنون به دنبال فیلمنامه‌نویس می‌گردند. این اثر ابتدا با نام «فلینت‌استون‌ها» و به عنوان یک سریال انیمیشنی از شبکه ای‌بی‌سی در سال ۱۹۶۰ آغاز به کار کرد و به مدت شش فصل پخش شد.یونیورسال در سال ۱۹۹۴ یک فیلم لایو - اکشن از «فلینت‌استون‌ها» منتشر کرد که در آن جان گودمن در نقش فرد و ریک مورانیس در نقش بارنی ایفای نقش کردند و استیون اسپیلبرگ نیز تهیه‌کننده اجرایی بود. این فیلم در سراسر جهان، ۳۴۰ میلیون دلار فروخت و در سال ۲۰۰۰ فیلم پیش‌درآمدی با نام «فلینت‌استون‌ها در وایو راک وگاس» از آن ساخته شد که بازیگران اصلی در آن حضور نداشتند.

اتفاق

ژاله عابر درگذشت

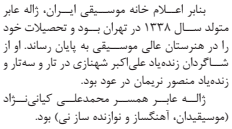

ژاله عابر، نوازنده تار، عود و از هنرمندان فعال عرصه موسیقی ایران درگذشت.

بنابر اعلام خانه موسیقی ایران، ژاله عابر متولد سال ۱۳۳۸ در تهران بود و تحصیلات خود را در هنرستان عالی موسیقی به پایان رساند. او از شاگردان زنده‌یاد علی‌اکبر شهنازی در تار و سه‌تار و زنده‌یاد منصور نریمان در عود بود.

ژاله عابر همسر محمدعلی کیانی‌نژاد (موسیقیدان، آهنگساز و نوازنده سار نی) بود.

عابر فعالیت هنری خود را در عرصه‌های مختلف موسیقی دنبال کرد و در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی و گروه‌های متعدد موسیقی، از جمله گروه فرهنگ و هنر، به فعالیت پرداخت. او همچنین به‌عنوان نوازنده عود در مرکز سرود و زیر نظر محمدعلی کیانی‌نژاد فعالیت داشت.از دیگر فعالیت‌های هنری ژاله عابر می‌توان به نوازندگی در آلبوم «انتظار» با صدای زنده‌یاد محمدرضا شجریان و آلبوم «مهرورزان» با صدای علیرضا افتخاری به آهنگسازی و تنظیم آلبوم «مهرورزان» اشاره کرد.ژاله عابر در سال‌های اجرا می‌شود و در کارنامه هنری صامتی شمار زیادی آثار کمدی دیده می‌شود، ولی او بازیگری است که توانمندی خود را در آثار غیرکمدی نیز به اثبات رسانده است.